

ŞUMLOYO KAVRAMININ HİKMETİ VE FELSEFİ NİTELİĞİ

Süryani literatüründe ruh sağlığı konusunda kavram sorunsalı yoktur. Aksine bu alana özgü kavramlar oldukça zengin ve derinliklidir. Çünkü yaşamı ve inanç sistemini zehirleyen ruhsal hastalıklara karşı bu literatürde geçmişten günümüze pek çok yazılı ve sözlü önermeler yapılmış, keza bu alanda sayısız eserler verilmiştir. Dolayısıyla yaşayan kadim dil Süryanicenin sahip olduğu kelime ve kavram haznesi sanıldığından çok daha zengindir. Bu dildeki **“Şumloyo/Tekâmül”** kavramı da, yaşamı hasta eden zihinsel yanlısamalara ve biçimsel patolojiye karşı panzehir işlevi gören kavramlardan sadece bir tanesidir.

Bilindiği üzere sosyal bilimciler, **“Her şeyi kendi başına yapmaya çalışan kişi, başkalarının potansiyelinden yararlanamaz ve başarıya ulaşamaz”** gerçeğini dile getirir. Türkiye'nin seçkin sosyologlarından/yazarlarından Zülfikar Özkan hoca da konuyla ilgili şöyle der: **“İnsanlara hizmet ederek, hayata katkı sunarak işe yaradığımız duygusunu hissedebiliriz. Gücümüzü başkaları için kullanarak huzura kavuşabiliriz. Zira kullanmadığımız güç ya da bireysel potansiyelimiz büyük gerginlik doğurur. Kendimizle baş başa geçireceğimiz sınırsız vaktimiz olduğunda, varlık mûcibiyetimizi yiyip bitirme tehlikesiyle karşı karşıya kalırız”** söylemi¹, psikolojik gerçekten öte, Şumloyo mantığının hayati yaklaşımlarına işaret etmektedir. Dahası doğada canlı-cansız hiçbir varlık, salt kendi benliği için yaşamamaktadır. Doğal sistem gereği, her şey birbirinden beslenir. Güneş kendisi için doğmadığı gibi, ağaç da kendisi için meyve vermez. Aynı şey biz insanlar için de geçerlidir. Yıkıcı ve zorlaştırıcı değil, yapıcı ve kolaylaştırıcı olmak insanoğlunun yükümlü olduğu gerçekliklerden sadece birisidir. Karşılıklı ihtiyaç gereği, insan birbirini sevgiyle, minnet etmeden tamamlamalı, geliştirmelidir. Çünkü değersizlik hissiyle başka türlü baş edilemez. Bu sebeptir ki; **Şumloyo** mantığının anlaşılması, bu meyanda kolaylaştırıcı anlayışların doğmasına neden olacaktır. Öyle ki, yaşadığımız çağın pandemik acılarından sonra, bu bağlamda yeni anlayışların, yeni yaşam formlarının devreye gireceğini düşünüyorum.

Nitekim alışılmış ve bilindik olan her zaman konforlu ve rahattır. Alışılmışın dışına çıkmak ise zihin açısından stres ve gerilim yaratsa da, ötekisi olmayan Şumloyo mantığının geniş anlamında da olduğu gibi, mantıklı ve ahlaklı yaşama kavuşmak için, kemale ve ruhsal tekâmüle yardımcı olmaya götürür. Bunun olması için insanın içindeki mükemmelliğin ve kalitenin ortaya çıkması

¹ FB Sayfası, Zülfikar Özkan.

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=4232900483465223&id=100002359399602

gerekir. İnsan içindeki çarpık güdüleri, yıkıcı duyguları dönüştürmelidir ki içindeki “ışık” engelsiz ve katıksız şekilde ortaya çıksın. Aydınlansın ve aydınlatsın. Işıl ışıl parıldasın ve her yöne yayılsın.

Bilindiği üzere, stereotiplerden (kalıp yargılardan) beslenen sosyo-kültürel ortamlarda ufuk açan, farkındalık geliştiren yeni kavramların/mantıkların kısa sürede önemsenmesi ve sindirilmesi kolay değildir. Zaman alacak bir iştir. Sabırla birlikte geniş bir anlayış gerektirir. Ancak önemseme ve koşulsuz kabullenme olmadan (önyargı, olumsuz koşullanma, kibir, üstünlük taslama, kendini beğenmişlik, dışlama, ötekileştirme, aşağılık-üstünlük kompleksi, gösteriş, haset, kıskançlık, kin, çekememezlik vs...) ruhsal hastalıkların ve fikirsel enfeksiyonların tedavisi mümkün değildir. Dolayısıyla ruhu kaplayan egosal çamurların temizliği için Şumloyo mantığını önemsemek gerekir. Rasyonel beklentilerin gerçekleşmesi ve ihtiyaç halinde yardım görmenin başka yolu yoktur. **Büyük bir dönüşüm enerjisi taşıyan Şumloyo'nun tamamlayıcı ruhu², sadece kendimize değil, her şeye, ekosisteme değer vermemizi sağlayan bir sevgidir³.**

² Süryanicede Kutsal Ruh' un diğer adı da 'Ruho d-Şumloyo/Tamamlayıcı Ruh'tur.

³ Şumloyo mantığına göre, maneviyatın ana kaynağı ruhtur. Ruh, insanda ilahi yazılımın programı gibidir. Yenilenmeyi ve gelişmeyi sağlayan bu yazılım bilinir ve iyi kullanılırsa, her şey daha rahat ve daha güzel olur. Çünkü ruh, insanın özünü oluşturur ve mutlak özgürlüğün kaynağına ulaştırır. Bu özü tanımadan ve öğrenmeden insanın kendini tanıması kolay değildir. İnsan bu özü keşfettiği ve anladığı kadar kendini tanıyabilir. Bu özü anladığı/kavradığı kadar insan özgürlük ve özgünlüğün farkındalığını geliştirebilir. Bilgelige kavuşabilir. Aksi halde kendi özüne yabancılaşır. Kendi özüne yabancı yazılımların/programların etkisi altına girer. Bu durum çok rağbet görüyor ve kullanılıyor olsa da, aslında kişiyi huzursuzluğa sevk eder. Çünkü ruhun devrede olmadığı bütün girişimlerin/çalışmaların bir ayağı devamlı surette eksiktir. Aklın ışığı olan bilginin ve ruhun ışığı olan sevginin ortaya çıkması için bütün girişimlerde/çalışmalarda buna dikkat edilmesi hayati önem taşımaktadır. Çünkü fiziksel dünyanın sınırlarını aşarak, metafizik dünyaya (ruhaniyete) açılmayanlar, eninde ya da sonunda bir boşluğa düşmekten kurtulamazlar. Nitekim gerek geçmişte gerekse günümüzde ruhani düşünce ile bilimsel/entelektüel sosyal düşünce arasında bir uçurum meydana gelmiştir. Bu iki kavram, birbirlerine zıt yönde ilerlemiştir. Ancak gelinen noktada artık kuantum fiziği ve onun gerçekleştirdiği bilimsel deneyler sayesinde/sonucunda ruhsal veya maddi yasaların uyuştugu, tıpatıp aynı olduğu da görülmüştür. Böylece eskiden birbirine karşıt gibi görünen, birbirinden ayrı olan sosyal düşünce ile ruhani düşünce, birbirleriyle uzlaşarak, yakınlaşmıştır. Aralarında karşılıklı saygı hâsil olmuştur. Tıpkı beden ve ruh bileşiminde olduğu gibi, anlaşmıştır ki, biri ötekini göstermekte, biri ötekini kanıtlamaktadır. Madalyonun farklı yüzeyleri gibi bu ikisi de birbirini tamamlamaktadır.

“Cehalet eken, sefalet biçer” deyişiyile ussal zenginliğe işaret eden, eli kalem, dili kelimeler tutan Suruçlu Aziz Mor Yakup (MS 451-521), **“Eğitimle alışveriş çoğaldıkça, akıl zenginleşir”** der. Hakikate dair bilginin sorumluluk olduğunu öngören bu büyük üstad, teselli edici hissiyatıyla şöyle devam eder: **“Doğru olanları konuş, ey konuşan. Seni duyan olsa da olmasa da sen durma, konuş.”**

Güçlü bir akıntıya karşı kürek çekmek gibi algılsa da, yaptığım bu güncellemenin dünya genelinde şekillenmekte olan yeni bilince ve genç kuşaklara düşünsel katkı sunması bakımından anlamlı olduğunu düşünüyorum. Çünkü **“Şumloyo/tekâmül”** mantığının, ortak yaşamın kurallarına ve ruhsal olgunluğa her daim katkı sunan bir çerçevesi vardır. Bu da, bize bağlı insanlara nasıl davrandığımızla ölçülür. Bizde işlemesine izin verdiğimiz sevgi ile ölçülür.

“İnsan göz ile bakar, dil ile görür” diyen İranlı yazar Anooshirvan Miandji, kişisel düşünme desenlerimizin süzgecinden geçen bilgilerin bizi biz yaptığını vurgular. **“İnsanlık olarak devasa binalar, robotlar yapabilir, hatta başka bir gezegende bir yaşam kurabiliriz. Medeniyet olarak ne üretirsek üretelim, insanlığın üretebileceği en değerli şey düşüncedir. Hayal gücümüzü genişletmek, yaşadığımız dünyayı güzelleştirebilmek, anlamlı bir hayat sürdürebilmek için düşüncelere ihtiyacımız vardır. Düşünmek kendimize, yaşadığımız topluma verebileceğimiz en güzel hediyedir. Düşünmek, sınırları aşmaktır”** der.

DİLBİLİMSEL ÇALIŞMALARA GÖRE KAVRAMSAL KİŞİLİK

Bir dile organik yapı bütünlüğü kazandıran yegâne şey, kelime ve bunların kavramsal iç-dengesi ile koşut olarak taşıdığı anlam-değer dünyasıdır. Bu “anlam-değer evreni” şayet aşınma ve anlam kaybı yaşamışsa, o zaman o dil yaratıcı-yapıcı ve anlamlandırıcı etkisini yitirmiş demektir. Zira dilde yaşanan aşınma ve yüklenen anlamı yitirmesi bir nevi hastalıktır. Bu da, zamanla kelimelerin kavramsal kişiliğinin ya yitirilmesi veyahut tamamen ölmesine neden olur. Bir dilde kelimelerin kavramsal kişiliği, kelimelerin içeriğine, kökenine yani ruhuna vurgu yapar. Dilde kelime adına vurgulanan bu hususlar, kelimelerin yaşamsal-yaratıcı gücü söz konusu olunca, hem anlamı, hem de değeri açıklar mahiyettedir. Çünkü içerik, anlam ve değer, eylemleri, motivasyonları belirleyen oldukça önemli işlevlere sahip senkronlardır. Kavramların anlamsal kişiliği, düşünce kalıplarını geliştirir, idrak yükseltmesiyle mevcut anlamları büyütür. Hatta o kelimelere yeni anlamlar yükler. Bu da, insanların anlamlandırma yetisine, değerlendirme sistemine son derece olumlu etki eder. Anlamlandırma yetisinin zaafa uğraması, bir dilin başına gelebilecek en büyük musibettir. Dildeki kavramsal gelişim, o dilin hayatıyetine, o dili kullanan

insanların sosyo-kültürel şekillenmesine ve idrak yükselmesine güç katar. Dilbilimsel çalışmalara göre, bir kavrama ne kadar fazla anlam yüklenmişse, o dil o kadar zengin sayılır. Ayrıca, kavramlardaki anlam zenginliği, o dilin geçmişten taşıdığı anlam yüküyle, ne denli kadim olduğuna işaret eder.

ŞUMLOYO KAVRAMININ ORTAYA ÇIKIŞI

Yitik, kayıp, örtük ve çalınmış anlamlar peşinden koşarken, Süryani literatürünün koridorlarında çokça bulunan aynı zamanda kilise kaynaklarında sıkça kullanılan, eksikliğe, noksanlığa, kemale katkı sunan fakat **“Şumloyo”**nun bir türlü anlaşılmayan çok önemli ve derin anlamını defalarca düşündüm. Güç ve iktidar elde etmenin açık ve gizli gayretleri nedeniyle hakikat krizinin yaşandığı günümüzün koşullarında kimsenin dönüp bakmadığı bu tümel kavramı zihnimde güncelledim ve bir bilinç oluşturması adına da defaatle kullanmaya özen gösterdim.⁴ Çünkü **“Şumloyo”** benim için yaşamın akordu ve iyi niyetin ritmidir. **Karşıtlıktan tamamlayıcılığa götüren bilinçli farkındalık/denge yoludur.** Bizler akıl edelim, düşünelim, kendimizi tanıyarak, keşfederek yaşayalım diye hakikati bize aktaran birçok Süryani üstattan/yazardan edindiğim esinleri, düşünsel polenleri sezgilerimle sentezleyerek bu yazıyı kaleme aldım. Zira sosyo-kültürel hayatımıza ışık tutan eserleriyle ebedi anlamları yaşatan; hakikatin ve hayatın anlamını kelimelerin büyüğü çağrışımlarıyla anlatan; emekleriyle ve ürettikleriyle manevi yaralara merhem olan, o eylem ve teselli üstatlarının, o kelimeler ve kalem erbaplarının, o gönül doktorlarının hissiyatını anlamaya çalışarak yaptım bunu. Çünkü zayıflığın ve eksikliğin idraki gelişmezse, kişisel gelişim güdük kalır. Bu nedenle küçük yolları, ana yollara bağlayan Şumloyo mantığıyla zayıflıklarımızı ve eksikliklerimizi güce çevirme cesaretini gösterebilmeliyiz. Cesaretimizi toplayarak kendimize bir iyilik yapabilmeliyiz!

Bu mantık, her şeyi/herkesi birbirine bağlayan gerçeğe karşı gözlerin kapandığı, bilinçlerin susup olduğu popüler kültürün basmakalıp ezberlerini ve dogmatik yargılarını sorgularken; göze

⁴ Gözlerimi açtığım Şumloyo mantığı, hayatımın sevincidir. 30 yıllık kilisedeki görevimin ifası sırasında yegâne motivasyonum olmuştur. Sivil alandaki kültürel ve edebi faaliyetlerimi, onun bir yansıması olan, **“Duvarlar yerine köprüler kuralım”** şiarıyla devam ettirmekteyim. Şumloyo, aynı zamanda İsveç'te yayın yapan Suroyo TV'de Türkçe ve Süryanice (Batı-Doğu lehçesiyle) yaptığımız programa verdiğim isimdir. 2017-2019'de değerli Gazeteci Yawsef Beth Turo'nun Moderatörlüğünde her biri 40 dakikalık olan yetmiş yakın Şumloyo programı ilgi görünce, bu kavramın, daha fazla anlaşılması için zihni, ruhi ve ahlaki gelişime vurgu yapan mantığını yazma gereği duydum.

çarpan sorunları düşünürken çektiğim fikir sancularından doğmuştur. İnanıyorum ki, hizmet ettiğimiz alanda eksikliklerimizle birlikte, bildiklerimizin odağına samimiyetimizi, yüreğimizi, vicdanımızı koyup, düşünce dünyamızda **“şumloyo/tekâmül”**ün etkinliğini artırabilirsek, seyr-i kemale hem daha çok katkı sunmuş olur hem de siyasi ve idari tutumların daha çok insani bir karaktere bürünmesine vesile oluruz. Bu bağlamda her insanın birbirini tamamlayan iki görevi vardır. Kişisel görev, insanın kendi tekâmülünü sağlamasıdır. Kolektif ödev de başkalarının tekâmülüne katkı sunmasıdır. Unutulmasın ki, bireysel tekâmül için yaptıklarımız, mutlaka evrensel tekâmüle de faydalı olacaktır.

ŞUMLOYO KAVRAMININ ÇAĞRIŞIMLARI

Yönetmek için tahakküm kurmaya yeltenen egonun sömürücü, istismarcı, yıkıcı ve nobran dünyasında **“öze dönüşü, noksanlığı, eksikliği, tamamlamayı, tamamlanmayı, diğerkâmlığı, şefkati, merhameti ve bunların farkındalığıyla insan onurunun ve emeğinin kutsallığını”** öğretmeye çalışan bir anlayış ararken, bu tümel kavramın çağrışımları kuşatıcı olmuştur. **Eşiklerin öte tarafına ötelenen tevazua, erdeme, samimiyete, sorumluluğa, sadakate, sadeliğe, barışa, disipline, özdenetim ruhuna, güçlü iradeye, uyuma, gayretkeşliğe, çalışkanlığa, hakkaniyete, eşitliğe, özgünlüğe, özgürlüğe, proaktif yapıcı dile, aşırılardan kaçınmaya, dengeye, yüksek frekanslı duygulara ve tutarlı ahlaka çağrı yapan düşünsel bir refleks olarak ortaya çıkmıştır.** Ruhumuzdan/ilahi özümüzden türeyen anlamlarıyla cam fanusa hapsedilmiş zihinsel dar kalıpları dönüştüren, insanın madde-mana dünyasını gözeten etik kuralları ve ahlaki değerleri düşünce dünyamızın merkezine alan bir yaklaşımdır. Her insanın yaşam hakkını ve bu hakkın hukukunu koruyan dili hayatın her alanında hâkim kılmaya gayret eden ahlaki bir tutumdur. Kısacası; saf bilinç gibi hiçbir kimliğe ve sığlığa sahip değildir. Ancak tekâmül yolculuğunda gerekli bütün anlayışlara sahiptir. **Tıpkı bir mıknaş gibi, insani tutumlar ve yaklaşımlar vasıtasıyla bizi mutlak hakikatin ilahi değerlerine bağlamaktadır.**

ŞUMLOYO’NUN ANLAMLARI

Bencilliğin esvabına bürünmeyen, değer vermeyi önemseyen Şumloyo, tamamlanmak için tamamlama anlayışıdır. İşığa doğru tırmanıştır. Türkçede **"tekâmül, gerçekleş/me/tirme, olgunlaş/ma/tırma, tamamlama, tamamlanma"** anlamına gelir. Evrensel bir yasa olan **şumloyo/tekâmül**, çoğunlukla dönüşüm yoluyla, ruhun belirli evrelerde yükselmesini, gelişmesini tanımlar. Ahlak ve mantık yönünden zengin içeriklere sahiptir. Aslında egodan arınmış saf özden başka bir şey değildir. Dolayısıyla saf ve temiz yaklaşımdır. Hayata dair

sorumluluğun üst düzeyde alınması demektir. Hakikat ve sadakat yolunda neleri yapıp neleri yapmamak gerektiğini öğreten bu anlayış, içsel manada ilahi sevgide köklenmek için, **“Çekil aradan çıksın ortaya Yaradan”** söyleminin önemini vurgular. İçsel dünyanın teselli kaynaklarına güç katan ruhsal farkındalığı geliştirir. Fiziksel gelişimi sağlayan çeşitli besin, vitamin, protein ve mineraller gibi, insanı sosyal yaşamda canlı, üretken ve proaktif kılar. İçsel manada manevileşmeye ve medenileşmeye dinginlik ve hâkimiyet kazandırır.

Ortak yaşamı özendiren ve yücelten Şumloyo mantığında esas mesele, maddenin alma arzusundan, mananın verme arzusuna yönelmektir. Çünkü madde, ruhun tekâmülü için bir araçtır. Vermek ve tamamlamak ruhun sevincidir. Bilimsel araştırmaların gösterdiği gibi, verme konusunda tamamlayıcı bir anlayışla cömert davranıldığında, beynin haz ve sosyal bağlantı ile ilişkili bölümleri harekete geçer, bu esnada salgılanan endorfinin insanın iç ahengine, ruh ve beden sağlığına pozitif katkı sağlar. Dolayısıyla Şumloyo mantığıyla bencillikten uzak, başkasına yaptığımız/verdiğimiz her şey iç dünyamızı dışarı doğru büyütür. Veren ile alan arasında bir bağ oluşturur. Çünkü yaşamak için oksijene ne kadar ihtiyaç varsa, sevgiyle işleyişe pozitif katkı sunmak, hayatı/dünyayı bulduğumuzdan daha iyi yapmak, devamlılık açısından da o derece hayati öneme sahiptir.

Süryani ruhaniyetinin büyük ismi Nusaybinli Aziz Mor Afrem (MS 303-373) bunu şöyle vurgulamaktadır: **“Bedene ait organların her birinin diğer bir organın ihtiyacını karşılaması gibi, bu evrenin insanları da genel maslahat/yarar için tümel ihtiyaçları karşılamaktadır. O halde bizler, birbirimize muhtaç olduğumuz için sevinelim. Zira aramızdaki ahenk ve uyum bu durumun bir sonucudur. İnsanlar birbirlerine muhtaç oldukları içindir ki büyük olan, ileri gelenler, sıradan insanlara karşı herhangi bir mahcubiyet duymaksızın tevazuu durumuna geçerler. Böylelikle küçükler korkuya kapılmaksızın büyüklere yönelirler. Öyle ki benzer durumu bizler hayvanlarla olan münasebetlerde de görürüz ki, onlara muhtaç oluşumuz, onlara ilgi ve ihtimam içinde yaklaşmamızı gerekli kılmaktadır.”**

Konuya ilişkin Aziz Mor Baselius (MS + 378) da şöyle fikir beyan etmektedir: **“Çünkü hiçbirimiz kendi başına bedensel ihtiyaçlarını karşılayamaz. Bilakis her birimiz söz konusu ihtiyaçları karşılayabilmek adına bir başkasına ihtiyaç duyar ve bu yüzden birbirimizin maslahatlarına/yararlarına önem vermek durumundayız ki, bu durumu uzlete çekilmek ve tek başına yaşamakla gerçekleştirmek mümkün değildir.”**

Evet, gündelik faaliyetler esnasında, vicdan pusulası kaybedilip, insaf terazisi yitirildiğinde Şumloyo mantığını hissetmek, onu anlam dünyamıza katmak, derde deva bir işlev görecektir. Çünkü yaşamın hakikatlerini kimse başkası için öğrenemez, özümseyemez ve uygulayamaz. Asıl mesele, onlara direnmek yerine onlarla birlikte akmaktır. Tekâmül süreci içinde içsel-dışsal farkındalıkla sahte benliği dizginlemek, mümkünse dönüştürmektir. **İnsanın beden taşıyan bir ruh olduğunu, bu ruhun ilahi özellikler taşıdığına farkındalığı içinde yaşamaktır.** Bu yolla görece tutumları bırakarak, insanın hem kendisine hem de başkasına değer vermesidir. Hizmetkâr güdülerle, tamamlanmak için başkasını imkânlarla göre tamamlayabilmektir. Ünlü filozof Epiktetos (MS 55-135)'un yüzyıllar önce dediği gibi; **“Bizler, ruhani deneyim yaşayan insanlar değiliz. Bizler, insani deneyim yaşayan, ruhani varlıklarız.”**

Bu bağlamda kendimize giden yolu bulmak ve kim olduğumuzu öğrenmek için kendimizden dışarı çıkıp dışarıdan kendimize bakmayı öğrenmeliyiz. Bunu başarabilmek için ‘ikinci doğum’ olarak nitelendirilen durumla ruhsal/kalp gözlerimizi açabilmeliyiz. İçsel karanlıklarımızı ışıkla doldurmamız ki, kendimize giden yolu o ışıkla bulabilelim, kim olduğumuzu anlayalım ve hayatımızı bu farkındalıkla sürdürelim. Bundan beslenmenin ön koşulunu çamurdan yani egodan arınmaya bağlayan Süryani edebiyatının büyük ustası Malatyalı Abulfarac/Barebroyo (MS 1226-1286)'nun **“Çamurdan arınmadan, pınardan içemeyiz”** şeklindeki deyişinde belirttiği gibi, hayatı kategorize etmeyen, ayrılıklara, gayrılıklara, karşıt konumlandırmaya tevessül etmeyen bu yaklaşım, bütün kirlerden, yıkıcı hırslardan, bozuk güdülerden, önyargılardan, olumsuz koşullamalardan, zararlı yerleşik algılardan, zihinsel ve düşünsel kalıplardan (stereotipler) azat bir tutumu beslemenin kendisidir. Özdeşleşme ruhundan gelen görünmeyen (ancak zamanla anlaşılan) sahici ve samimi yakınlık, Şumloyo'nun temel davranış tarzıdır. Her şeyin kasvetli görüldüğü hal ve durumlarda çıkış yolu sunan bu yaklaşım, eylemleri niyete göre değerlendirir, genele sunduğu faydanın oranına göre onurlandırır. Kendini anlamak ve tanımak isteyenlere -kendilerini ve hizmet ettikleri alanı yönetme konusunda- iyi bir formül sunar. Çünkü **“Şumloyo mantığı”**, tamamlayıcı anlayışlara sahiptir. **Açılımcı ve kucaklayıcı yönleriyle eksikliğin, değer vermenin, merhametin, diğerkâmlığın farkındalığına ve hakiki bilgiye dayanan bir idrak biçimidir.**

Bu mantık, gelişimin çok yönlü anlayışlarında olduğu gibi gücünü terbiyeden ve kültürden alır. Kendini bilmeye ve nefsi terbiyeye vurgu yapar. Manipülasyon, istismar, sömürü gibi insanın iç dünyasına zarar veren gayri vicdani aldatıcı yaklaşımları ahlaki kötülük ve ruha zulüm olarak görür. Kültürel zenginlik olmadan, maddi zenginliğin, savurganlığa yeni boyutlar kazandırmaktan

başka bir amaca hizmet etmeyeceğini öğretir. Dolayısıyla Şumloyo mantığı, terbiyenin ve kültürün değerlerine sahip olunmadan akışta kalmanın zorluklarını ifşa eder. Çünkü toplumun hayrına işleyen terbiye ve kültür yolu, içsel dönüşüme ve gelişime zemin hazırlayan insanîyet yoludur. Maddiyatın/nefsanîyetin/bencilliğin dağı ne kadar yüksek olursa olsun, kültür ve terbiyenin yolu onların üzerinden geçer.

ŞUMLOYO'NUN AMACI

Şumloyo'nun temel amacı arınmak, saflaşmaktır. Sürekli bilinçli farkındalık kazanmaktır. Her hareketi, her davranışı, her konuşmayı tevazu ile yapmaktır. **"Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"** (Yuhanna 16:33) diyen Mesih'in sözünden yola çıkarak tekamülün önünü aydınlatır. Tevazu ve erdemin disiplinleriyle dünyevi/nefsani/bencil tutkulara karşı koymayı ve onların dönüşümünü zorunlu görür. Saul'un yıkıcı sertliğini ve saldırganlığını, Pavlus'un yapıcı yumuşaklığına ve kucaklayıcılığına dönüştüren Şam yolunu dikkatlere sunar. Maddi ve manevî sağlığın buna bağlı olduğuna inanır. Ancak bu farkındalıkla içeriye attıklarına (yeme-içme-beslenme) ve içerden çıkardıklarına (niyet-söylem-eylem) dikkat edebilir. Onları kontrol altında tutabilir.

HAKİKAT BİLGİSİYLE UYANAN BİLİNÇ

Günümüzde dünyanın bazı yerlerinde, yetki ve hizmet alanında hala nefret duygularından türeyen hor görme, dışlama, ötekileştirme, çekememezlik, kıskançlık, sömürme, istismar, itibarsızlaştırma, riyakârlık, ikiyüzlülük, kibir, gurur, büyüklük/bilgiçlik taslama gibi farklı tutumlarla ruha zulüm devam etmektedir. Hatta bu yıkıcı hasletler bazı yerlerde ve bazı insanlarda had safhaya ulaşmış durumdadır. Bunun en önemli nedeni de insana ve evrenin işleyişine dair varlık bilincinin gelişmemiş olmasıdır. Çünkü asma ve çubuk örneğinde olduğu gibi kendisini bütünden ayrı bir varlık olarak kabul eden insan kaygı ve korkular nedeniyle kendisine zulüm etmektedir. Ancak kendisini ve evreni düşünmeye, sorgulamaya, melekelerini/yeteneklerini çalıştırmaya başlamasıyla, farkındalıktan uzak olan ölü bilinç dirilmeye ve gelişmeye başlar. Bunun neticesinde, farkında olmasa da değişik kanallar (ibadet, şefkat, kitap, arkadaş, zorluklar, sosyal etkileşimler vb.) yoluyla, mutlak güç dışında ikinci bir gücün olmadığı görülür. İnsan da kendi varlığının o mutlak güçten ayrı ve bağımsız olmadığını anlar ve öyle bir insana, **"hakikat bilgisi/evrensel bilgi"** gelmeye ve akmaya başlar. Bu şekilde insanın o güne kadar var olduğunu zannederek yaşadığı bireysel, bağımsız sanal ve sahte benliği

dönüşerek, tek olan mutlak/ilahi gücün idrakine varır ki, işte orada hakiki/ruhani benlik gelişir. Ve bu noktada da insanın ikinci doğumu başlar. Bu doğumdan sonra, insan artık sahip olduğu inanç sisteminin şekilsel kısmının ötesine geçmeyi arzular. Burada kast edilen ikinci doğum Mesih'in **"Bir kimse yeniden doğmadıkça, Allah'ın melekûtunu göremez"** (Yuhanna 3: 3) deyişinin tam gerçekleşmiş hâlidir. Çünkü insan, bir ayağı maddesel dünyada diğer ayağı mana âleminde olan bir varlıktır. Ana rahminden başlayan biyolojik doğumdan sonra farklı gerekçelerle ruh/mana âlemindeki bağlantısından/bütünlüğünden yani geldiği/beslendiği kaynaktan kopmaktadır. Bu kopuşun ceremesini de farklı boyutlarda ödeyen bir varlıktır insan.

İkinci doğum ise özü gerçek manada idrak etmeyi, bilinci uyandırmayı, dirilişe kavuşmayı, ayağa kalkmayı yani kıyam etmeyi gösteren ruhani bir doğum halidir. Bu doğum esnasında ruhsal ebelere/doktorlara ihtiyaç olsa da, ikinci doğumdan herkes aynı derecede sorumludur. Özdenetim ruhuyla **"nefsi terbiye etmek"** veya **"ihtirasları dizginlemek/tutkuları dönüştürmek"** diye de tabir edilen bu ikinci doğum ile insan dünyasındaki benlik uykusundan uyanıp, bilinçsel dirilişi ile her şeyi var eden hakikati idrak etmeye başlar. O zaman anlar ki, kâinattaki her şey olması gerektiği gibi birbirine bağlıdır. Doğru bir şekilde ve kusursuz işlev görmektedir. Ve o zaman ünlü filozof Marcus Aurelius (MS 121-180)'un **"İnsanlar birbirleriyle akraba olduklarını, bunun bir kan bağı değil, akıl bağı olduğunu düşünün. Biz birbirimize yardım etmek için dünyaya geldik. Ben bütünü parçasıysam, her şeyi mutlulukla karşılayabilirim. Diğer parçalarla akraba olduğum için, insanlara zarar vermem. Her zaman onların iyiliğini düşünür ve onlar için fedakârlıkta bulunurum. Böyle yapınca, yaşamım düzene girer"** şeklindeki söylemi daha çok anlamını bulmuş olur.

Mesih'in sözünü ettiği o melekût, insanın içsel âleminde. İnsanın ruhani dünyasıdır. Dış dünyada aranan bütün iyiliklerin/güzelliklerin tohumu o dünyadadır. Dolayısıyla, dış dünyadaki huzur, rahat ve istikrar o dünyaya göre şekillenir. Onun için insanın ruhani dünyası (hakiki benliği) ihmal edilemeyecek kadar önemlidir. Günlük rutinler, yeme-içme, beslenme kadar değerlidir. Gelişigüzel keyfi muameleye tabi tutulmamalıdır. Sorumsuz uygulamalara terk edilmemelidir. Bilinmeli ve unutulmamalıdır ki iç dünyada yaşatılmayan hiçbir şey, dış dünyada karşımıza çıkmaz. Barebroyo (MS 1226-1286)'nun konuya ilişkin şu söylemi kayda değerdir: **"Ey bedenindeki elini her gün suyla yıkayan kişi; kusurlarla dolu nefsinin kirlerini neden yıkamıyorsun? Herkes bilir ki, bedenin kiri sadece bedeni kirletir. Ancak nefsin kiri, hem bedene, hem ruha işkence eder; uyanmalısın!"**

ŞUMLOYO'NUN KARŞIT ETKİLERİ

Bütün alanlarda tamamlanmak için tamamlama anlayışını yücelten Şumloyo mantığı, karşıtlıktan tamamlayıcılığa götüren disiplinlere sahiptir. Sözü edilen ruhani doğum esnasında devreye giren bu yaşam anlayışının zıtlıklar/karşıtlıklar dünyasında onun da bir karşıtı vardır.

Her şeyin zıddıyla var olduğu yaşam döngüsünde Şumloyo'nun Süryanicedeki karşıtı Şu'loyo'dur. O da, ruha zülüm eden böbürlenme/kibir, üstünlük taslayan ego sisteme ait tutumları ve nobran davranışları içerir. Popüler kültürün önemseydiği bu mantık, arzulanmayan yabancılaşmalara, uzaklaşmalara ve kopuşlara neden olur. İyiliğin dokusuna sızmaya çalışan kötülük gibi, Şu'loyo mantığı da insanın düşünce dünyasına sirayet eder. **Nasıl bir parazit sağlıklı bedenden beslenerek yaşıyor ve onu zayıflatıyorsa aynı şekilde ahlaki kötülük anlamına gelen Şu'loyo mantığı da, düşünce dünyasından beslenir, beslendiği yeri kemirir ve zayıflatır.** Bu nedenle, bencilliğin esvabını giyinen ve kibrin diliyle konuşan Şu'loyo mantığının kısıtlı anlamlarına ve düşük frekanslı motivasyonlarına takılıp kalındığında biesel/sosyal gelişim zayıflanmakta, zarar görmektedir. Dolayısıyla bu hastalığın kemirgen yapısından ve savurgan özelliğinden uzak kalmak için evvela Şumloyo mantığını oluşturan kavramları bilmekte fayda vardır. O kavramları ve anlamlarını aklın ve gönlün süzgecinden geçirerek rafine etmek ve onları içselleştirmeye çaba göstermek gerekir. Zira hayatı zenginleştiren bütün iyilikleri ve yardımları barındıran bu mantığın rehberliği ve telkinleri, insanı nefsaniyetten/sahte benlikten kurtararak öze yaklaştırır. İnsaniyeti/hakiki benliği ortaya çıkarır. Hem çok kolay hem de bir o kadar da zordur. Zorluk, bilinmeyenlerde değil, yanlış bilinenlerdir.

Şumloyo mantığının anlamları⁵ düşünce dünyasında etkin olduğunda, ruh ısınır ve esner. İçsel gözler ve iç görüler aydınlanır. Bilinç ve anlayış gelişir, büyür. İmkânlar çoğalır. Farklılıklar ve

⁵ Şumloyo mantığına ait bazı anlamlar: Ruhsal zeka=havno d'ruho, irade=sebyono, güçlü irade=sebyono aşino, sevgi=hubo, sabro=umut, barış/huzur=şayno, esenlik=şlomo, sevgi gücü=haylo d'hubo, af=husoyo, bağışlama=şubkono, kalp/yürek=lebo, temiz=dağyo, saf=şafyo, temiz yürek=lebo dağyo, fikir/düşünce=huşobo, temiz düşünce=huşobo dağyo, ruh/gönül=ruho, tevazûu=mukoğö/makiğutho, iman=haymonutho, haysiyet=şayo, saygı=ikoro, değer/vakar=yakro, uzlaşma=tarutho, bereket=burktho, hakikat=kuşto, güven=tuğlono, şükür=tavditho, adalet=kinutho, koşulsuz sevgi=hubo lo ksiso/hubo lo tanvoyo, şefkat=havsono, merhamet=rahme, farkındalık=foruşutho, şefkatli farkındalık=foruşutho d'havsono, eksiklik farkındalığı=foruşutho d'absirutho, değer verme farkındalığı=foruşutho d'amyakronutho, sebat/tahammül=humsono, sevecenlik=hnono, emeğe saygı=ikoro d'maksoro, yardım=udrono, empati-sevecenlik=ruhofo, sabır=msaybronutho, cömertlik=şfi'utho, cömert=şfi'o, erdem/fazilet=myatrutho, ilim/eğitim=yulfono, terbiye=tarbitho,

donanımlar sevimleşir. Böylece her insan, her otorite, her kurum kendi makamında ve konumunda sakin ve dingin olur. Görevinde ve rolünde aktif olur. Vakarını, ağırlığını koruyarak saygın kalır. Çünkü Şumloyo mantığı, akışa yardımcı olunca, beynin endorfin hormonu (bilinen adıyla mutluluk hormonu) salgılamasını sağlar. Bu da insanın kendisini iyi hissetmesine neden olurken, fiziksel ve zihinsel sağlığa katkı sunar. Dolayısıyla bu mantığı özümseyen kişi, öz sevgisinden, insan onurundan dolayı insanlara değer verir, onlarla ilişki geliştirir.

Öte yandan insanı olumsuz etkileyen Şu'loyo mantığının anlamları⁶ devreye girdiğinde beyin kendine özel asidik kimyasallar salgılıyor ve bu salgı kana karışıyor. Bu salgı korkuyla ilgili olursa, tansiyon düşüyor, eğer öfkeyle ilgili kimyasal salgılandıysa tansiyon yükseliyor ve saldırganlık ortaya çıkıyor⁷. Dolayısıyla bu anlamlar insanın düşünce dünyasında etkin olduğunda, ruh soğur ve sertleşir. İçsel gözler ve iç görüler kararır. Bilinç ve anlayış daralır, küçülür. İmkânlar azalır. Farklılıklar ve donanımlar iticileşir. Böylece her insan, her otorite, her kurum kendi makamında

kültür=mardutho, etik=ithiki, ahlak=şafiruth znayo, edep/terbiye=tarbitho, çalışkanlık=kaşirutho, özgünlük=hatitutho, özgürlük=hirutho, çalışkan=kaşiro, proaktif=zrizo, büyüten=mrabyono, rehber=mşablono, içsel rehber=mşablono gavoyo, sorumluluk=mşalutho, doğruluk/tutarlılık=trisutho, efendi=knığo/rmiso, efendilik=knığutho/rmisutho, rasyonel güç=haylo mlilo, dinginlik=bhilutho, dingin=bhilo, gülümseyen/mütebessim=hviho/fkiho, gülümsemek=bursomo/hvihutho, ısıtma=mahmonutho, kolaylaştırma=madlonutho, hafifleştirme=maklonutho, şükran=tavditho, yapıcı eleştiri=gunoyo mbanyono, övgü/takdir=kuloso, çözüm=şroyo, diğergamlık=enahnoyutho, karakter dönüşümü=şuğnoyo d'yasro, anlam tesellisi=buyoo d'sukolo...

⁶ Şu'loyo mantığına ait bazı anlamlar: Ego=naşo, bencillik=enonoyutho, güç sevgisi=hubo d'haylo, koşullu sevgi=hubo tanvoyo/hubo ksiso, büyüklük/büyüklenme=rabutho, tembel=hbanono, tembellik=hbanonutho, cimri=kaluto, cimrilik=kalututho, tahakküm=ruşono, fitne=fetno, fesat=hbolo, kompleks=naşo zu'rto, yükseklik=eloyutho, kıskançlık=hosudutho, haset=hsomo, dayatma=uşumyo, zulüm=tlumyo, sömürü/istismar=şubzozo, hor görme=şitutho, yargı=dino, yargılama=duyono, önyargı=dino kadmo, kalıp yargı=dino amumoyo, dışlayıcı bakış=havro karsono, gösteriş=methzavzyonutho, güzelleme=meştayonutho, yalakalık/dalkavukluk=şufardikutho, alay=bezho/muyoko, emek sömürüsü=şubzozo d'maksoro, iftira=u'şukyo, kıyaslama=fuhomo, rekabet=muroyo, şikayet=kbulyo/kutroğo, itibarsızlaştırma=zulolo d'ikoro, karalama=şuhomo, hile=neğlo, kin=aktho, öfke=ruğzo, hiddet=elmo, nefret=senetho, gurur=şubhoro, kendini beğenmişlik=şufroho, çekişme=heryono, didişme=masutho, küçümseme/hakaret=bsuryo, soğutma=makronutho, zorlaştırma=ma'skonutho, ağırlaştırma=mavkronutho, rahatsız eden=malzono, rahatsızlık=malzonutho, Zan/sanrı=sebro, kuruntu/evham=maklonutho, şartlanma=maşronutho, ahlaksızlık=sahnutho...

⁷ FB, Entelektüel Bakış, Nevzat Tarhan.

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10159740517449727&id=683934726

ve konumunda huzursuz ve tedirgin olur. Görevinde ve rolünde edilgen olur. Vakarını ve saygınlığını koruyamaz hâle gelir. Çünkü Şu'loyo mantığında olan insan çıkar odaklıdır. İhtiyaçları, beklentileri, çıkarları oranında insanlara değer verir. Böyle bir insan -içsel boşluklardan ötürü- her an gücenmeye, alınganlaşmaya, yanlış anlamaya müsaittir.

ŞUMLOYO'NUN MANEVİYATI VE YÜKÜMLÜLÜKLERİ

Şumloyo mantığının tohumları, insani erdemlerin ve değerlerin bizzat kendisidir. Bu tohumlar her yere her türlü yolla ekilir, ama esas mesele bu tohumların çalınmayacağı, kavrulmayacağı veya çürümeyeceği bir yere, içimizdeki derinlere ekilmesi ve ekilmesine izin verilmesidir ki, orada kök salsın, dallanıp budaklansın ve meyve versin. Çünkü gerçek yaşam o tohumların büyüme oranına/gücüne göre şekillenir. Zira bu mantığa göre asl olan birbirimize sevgi-saygıyla hizmet etmeye, var etmeye, tamamlanmaya-tamamlamaya geldiğimiz şu dünyada canlı-cansız bütün varlığa, içten pazarlıklı duygularla değil, değer verme farkındalığıyla, etkin diğerkâmlıkla davranılmasıdır. Böyle olursa yaratıcılık ve üretkenlik aratacak, gereken bolluğa kavuşulmuş olacaktır. Bunun olabilmesi için öncelikle niyetlerimizi, düşüncelerimizi ve tutumlarımızı, hâkimiyet ve tahakküm kurma ve rekabet hırsından arındırıp, bilinçli işbirliği ve ruhsal ortaklık anlayışıyla şekillendirmeye çalışmamız gerekir.

Bilinmelidir ki, yapmak, kavrayışı bilgeliğe taşır; eylem de bilgiyi bilgeliğe dönüştürür. Ünlü düşünür/yazar Goethe'nin dediği gibi, "**Bilmek yeterli değil, uygulamak gerek; İstemek yeterli değil, yapmak gerek.**" Dolayısıyla bilgiyi eyleme geçirmediği, bilginin hiçbir faydası olmaz. Onun için fazilet ve marifeti sözün ötesine taşıyarak onu hayatın odağı haline getirecek Şumloyo mantığıyla hizmet etmek ve bu mantığa pozitif katkı sunmak, görevden öte bir sorumluluktur. Sağduyuyu örten benlik tutulmalarından sıyrılıp her türlü kavrayışı aşan, her türlü büyülenmeyi, üstünlüğü ve dışlamayı reddeden bir kuşatıcılıkla bunu yapmak, düşünsel aldanmaları bertaraf edecektir. Onun için söylem adamı olmaktan çok eylem insanı olmanın yolları geliştirilmelidir. Bütün sorunların temelinde, bu bakışın eksikliği ve ahlaki donanımların yoksunluğu yatmaktadır. Egosal çatlaklardan ve minnet etmenin kirli gözlüklerinden bakınca, karmaşıklaşan hayat, maalesef yanlış anlamalar yumağına dönüşmektedir.

Sayın Zülfikar Özkan hoca vurgulamak istediğim konuyu çok iyi ifade etmektedir. Konuyla alakalı bir yazısını kısmen alıntılıyarak aktarıyorum. Değerli hocamız şöyle belirtir:

“Tekâmül, tam ve olgun olma, olgunlaşma, gelişme, mükemmelleşme, insani kâmil seviyesine ulaşma gibi anlamlara gelmektedir. Dinde ve tasavvufta büyük yer tutan tekâmül kelimesi, evrim, gelişme ve olgunlaşma manalarıyla kullanılmaktadır.

Birini gerçekten seven kimse, davranışlarını o kişinin ruhsal tekâmülüne en çok katkı sunacak şekilde ayarlar. Gerçekten seven benliğini, öz varlığını genişletir ve benliğini genişlettikçe tekâmül eder. Gerçek sevgi insanı yeniler ve geliştirir. Başkalarının ruhsal tekâmülüne ne kadar katkıda bulunursak, kendimiz de ruhen gelişmiş oluruz.

Gerçekten seven kişi, her zaman sevdiğinin eşsiz bireyselliğine ve farklılığına saygı gösterir. Hatta onu destekler. Ayrılık ve farklılıklara saygı göstermeyen kimseler gereksiz yere acı çekerler. Farklılığı ve ayrılığı algılayamamanın en aşırı biçimine narsizm denir.

Pek çok ailede kadınlar ve erkekler amaçlarını kendileriyle bağlantılı olarak tanımlarlar. Bu kimseler eşlerinin kendilerinden temelde ayrı bir varlık olduğunu düşünmezler. Oysa evlilik işbirliğine dayanan bir kurumdur. Evliliğin asıl amacı, her kişinin kendi ruhsal tekâmülünün kişisel zirvelerine erişmesi için diğeri tarafından destek görmektir. Gerçekten seven, karşısındakinin kendine özgü kişiliğine saygı duyar ve onun gelişmesine çaba gösterir.”⁸

Görüldüğü gibi, Şumloyo/tekâmül mantığının yönetici anlayışı olmadan, güncelin iniş-çıkışlarında, gel-gitlerinde anlam maalesef dağılmakta hatta bazen kaybolmaktadır. Çünkü yaşam, görünen (madde/beden/fizik) ve görünmeyen (mana/ruh/metafizik) dünya üzerine kuruludur. Yaşam, ruhsal boyut olmadan aşikâr biçimde kendi başına bir realiteye, bir gerçekliğe sahip olamaz. Çünkü kâinatın işleyiş sisteminde madde ve mana eşdeğer hareket eder. Görünmeyen ruhani dünyanın gerçeklerine (manaya) vakıf oldukça ve bu dünyanın pozitif gücü arttıkça maddi âlem zenginleşir. Dolayısıyla sanılanın aksine, küçük-büyük herkesi ilgilendiren maneviyat/ruhaniyet, hayatın özü anlamına gelir. Nefsaniyeti dizginleyerek, insanıyeti ve hakiki insanı ayakta tutar. Yaşamın dalgalarında -esnek iradenin tutumlarıyla- daha rahat yüzebilmek, ruhun işbaşında olmasına bağlıdır. Onun için beden dizginlerini, rotanın direksiyonunu ruha teslim etmek, rahatlatıcı olacaktır.

⁸ FB Sayfası, Zülfikar Özkan.

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=4209141542507784&id=100002359399602

Toplu ve bireysel ibadetler, ayinler, törenler ve diğer disiplinler özden/ruhtan uzaklaşmamayı hatırlatan tekrarlamalardır. Ruhu besleyen bu döngü, içsel karanlıkları dağıtmayı; dertlere katlanmayı değil, onları katlamayı ve hatta onlardan kurtulmayı öğretir. Bütün disiplinlerin ve ibadetlerin amacı, Şumloyo mantığının pozitif döngüsünü ve akışını diri tutmak içindir. Ruhsal gelişime (tekâmüle) hizmet etmektir. Gerçek bilgeliğin kaynağının bulunmasına yardımcı olmaktır. Öze/ruha yakın kılmaktır. O öze/ruha ait ilahi yazılımı ve programı kavratmaktır. Bu bağlamda yüksek bilinç ve sorumluluk yaratmaktır. Çünkü güncelin içinde insanıyeti korumak ve hakiki insan kalabilmek çok zordur. Hakiki insan, öze ait terbiyesini koruyan, başkalarının başarısından keyif alan ve üzüntülerini paylaşan kişidir. Görünen ve görünmeyen kirlenmeleri önlemeye dönük bir çaba içinde olan insandır. Hakiki insanın diğer bir işareti de kişinin, vicdana ve insan haysiyetine aykırı tüm çarpıklıklara yüz çevirmesidir. İnsan onurunu gözetmeyen bayağılıklara karşı tepki duymasidir.

Bilinmelidir ki makam ve mevki farkı olmaksızın, bu anlatılanların ışığında herkes kendi manevi ve medeni gelişiminden aynı oranda sorumludur. Eksikliğin farkındalığıyla yerine getirilmesi gereken bu prensip, büyükten küçüğe herkesi bağlar. Ahlaklı, sağlıklı, ebedi yaşam bakımından çok önemli olan maneviyat ve medeniyet, insanoğlunun sosyal alanlarına da etki eder. Dolayısıyla, içsel yollar temizlendikçe, genişletildikçe, içsel boşluklar dolduruldukça, içsel soğukluk ısıtıldıkça, dışsal yolculuk daha da kolaylaşır. Bu kolaylık sayesinde hayatımız anlamlı hale geldiğinde, yaşadığımız güçlükler bizi tüketen sorunlar olmaktan çıkar, amacımıza giden yolda atmamız gereken adımlara dönüşür. **Bu şekilde hayat bir mücadele ve rekabet alanı olmaktan çıkar, heyecanlı bir keşif ve hizmet yolcuğuna dönüşmüş olur.**

Yaşam yolunda düşüncelerimizin ışıldaması, ilahi iradeye olan uyumla ve bağlantıyla doğru orantılıdır. Fiziksel dünyanın mantığıyla, insan ile ilahi irade arasındaki bağlantı, elektrik akımına benzetilebilir. Örneğin bir eve elektrik hattı çekildiğinde, evde elektrik donanımı yoksa o elektriğin eve hiçbir faydası olmaz. Burada ilahi iradeyi elektrik akımı gibi düşünürsek, o zaman biz insanlar da lamba hükmünde oluruz. Lambanın büyüklüğü ya da şekli önemli değildir. Aydınlatması için önemli olan elektriğe bağlı olmasıdır. İnsan olarak bizlerin kim olduğu, hangi makamda oturduğu ya da hangi yeteneklere/becerilere sahip olduğu önemli değildir. Önemli olan **“Abun d-Başmayo/Göksel Babamız”** duası hakkında geliştirilecek farkındalıktır. Bu duada tekrarlanan, **“Nehve Sebyonoğ/İraden Olsun”** niyazına sadık kalmaktır.

Özün (ruhun) gürleşip pekişmesini sağlayacak olan bu durum, doğuşla gelen kutsal bir haktır. Hayatın yükünü hafifletir. Tamamlayıcı, geliştirici ve dönüştürücü sevginin hazzını yaşatarak yaşamı kolaylaştırır. Bu da yaşam enerjisine ve sevincine güç katar, ruhsal, zihinsel ve ahlaki gelişime katkı sunarak.

Bir atasözünde denildiği gibi; **“İnsan bir şeyi severse onu anlamayı öğrenir!”**

Yusuf Beğtaş⁹

⁹ Bu yazıyı, ruhumun düğmelerini ilikleyerek, zorluklara rağmen Şumloyo mantığıyla ortak yaşama ve kalkınmaya olumlu katkılar sunan, Doğu Hristiyanlığının bir damarı olan Antakya orijinli Süryani Ortodoks Kilisesine, Süryani Katolik Kilisesine, Doğu Havarisel Asur Kilisesine, Marunî Kilisesine, Keldani Kilisesine, Kadim Doğu Kilisesine; aynı budunsal kökenin ve aynı tarihsel geçmişin evlatları olarak Türkiye, Irak, İran, Suriye, İsrail, Ürdün gibi Ortadoğu ülkelerinden dünyaya dağılan ve Asuri/Arami/Süryani/Maruni/Keldani ismi altında Süryanice dili için uğraşan sivil yapılara ithaf ediyorum!